

BÉRELHETŐ TEST

Ha este megy a Twin Peaks, és megjelenik
a vörös függöny, rögtön hátat fordítok
a tévének. Így is hallom, hogy nevet
a torz törpe piros öltönyében,
hiába szorítom az öklöm
a fülemre, így is hallom Laura Palmer
sikoltozását, belátok a torkába, vörös,
mint a függöny. Alatta hullámszik
a fekete-fehér padló. Nem akarok
álmomban Cooper lenni, nem akarok
Bob szellemével találkozni. Ringatom
magam az ágyban, nem fordulok meg,
bagolyrikoltásra alszom el, süllyedek
a homályos fenyőerdőben.

Veri az ajtót, a futástól kapkodja
a levegőt, gnómteste remeg. Matyi
hasonlít a törpére a Twin Peaksből.
Koszos piros inge világít a fehér
ajtókeretben. Kidörgölöm a sötétséget
a szememből, hallgatom hörgését,
elharapja a szavakat, *haldokl a bátyusk,*
nyögi, kék szemében Bob vigyorog,
nem bírok ránézni, *ment őt, ment kell hívni.*
Bicegve beront a telefonhoz,
nyökög, sír és toporzékol, mire megértik
a vonal végén, hogy rohama van
a bátyuskának. Olyan lehet, mint a Laura
Palmeré, kifordul a szeme, és remeg a teste,
hallom a bagolyhuhogást az erdő mélyén.

A Révai Nagylexikon aranyozott sorát
bámulom, és a Nők Lapjának színes borítóját
az asztalon. Anya kikészítette a reggelit.
A törpe kék szemei lyukat fúrnak
a mellkasomba. Csendben figyel, félek.
Tekintetem apa arcképéről a Chopin-
lemezekre esik, összekeveredtek
a Metallicával. A szívtipró gimire
gondolok, meg a smárolásra.
Olyan lehet, mint amikor két csiga
összetapad, nehéz őket szétválasztani.
Matyi nem mozdul, pedig a mentő
úton van a bátyuska felé, a dagadt
nagybácsi felé, aki folyton veri.
Talán meg is hal, mire kiér a kocsi,
megfullad a saját nyálában,
és bérelhető lesz a teste.

A szoba forog a tükörben, Matyi kék
szemei üveggolyók, a falakból
hangok törnek ki. Nézem, ahogy megy
a törpe, megy a törpe át az udvaron,
kezében a reggeli szendvicsem, biceg,
biceg, húzza a lábát maga után. A tévé
bekapcsol, Antal József beszédet mond,
de nem lehet hallani, a huzat elviszi a
hangját. Pillangó repül be a konyhába,
szárnya kék, rajta piros minták nyílnak.
Egyedül vagyok a délelőtti napsütésben.
Körülöttem mozog és lélegzik a ház,
kitollasodik, szürke csőre nő,
foszforeszkáló sárga szemével
figyeli az erdőt. Az erdő szívdobogás.
Huhogva közeledem.

SZÖVETEK ÚTJÁN

amikor nagylány leszek, és hirtelen megértem,
anya miért áztatja a véres bugyiját a lavórban,
egyedül leszek egy kollégiumi mosdóban,
és ujjongok: végre nő vagyok!
te még kicsi leszel, homokozol,
hallgatod, apa hogyan kalapál
a fűzfa alatt. de az is lehet,
a húgommal játszol, Kennek is lesz hangja,
és a húgom már nem készül színésznőnek,
inkább matematikaprofesszor lesz.

amikor megszületsz, még kislány leszek,
anya könnyen hoz a világra, mert én
csinálok neked helyet a szövetek és izmok
között, kiszélesítem a járatot,
a csípőcsontokat szétolom, bíborfényben
úszkálhatsz, amíg el nem jön az időd.
a húgomnak sem kell majd a havas
szerpentin, farkasüvöltés közben
megfordulni anya hasában, apának nem kell
elővenni a bicskát a császármetszéshez
a széles hótorlaszban.

amikor nagy leszel, már nem gondoskodhatok
rólad, ahogy anya sem, csak apa teheti puhán a
válladra a kezét, vésni és faragni tanít,
félaktot rajzolni. tudjuk, mi leszel, nem úrhajós,
és nem katona, festő leszel, apa öröksége
rád rajzolódik, átüt a grafiton, árnyékot vet
ránk. tátongó hiány leszünk nélküled, levél nélküli
fa, pusztára nyikorgó ablak, üresen fénylő ház.

amikor nagylány leszek, úgy vérzek majd, mint
anya azon a napon, amikor a bíborfényből
a fémfogó kitép. sóhajtásnyi égkék, néz ki
anya az ablakon. a nővér mutatja, fiú vagy.

anya behunyja a szemét,
ahogy később apa is, elfordulnak.
koppansz a szemetesben,
halvány tested összeroppan súlyaink alatt.

amikor vérzek, vérzel bennem, később a hógomban
is, anya elakadásaiban és rémképeiben.
bennünk toporzékolsz, és követeled
a helyed, bennünk nevetsz, mosolyodban gödrök,
készítéd a helyet, ahol te már otthon vagy,
ahogy én készítettem egykor anyában elő
a szövetek útját, a csontok börtönét, az izmok
labirintusát, ahol nem növekszel sokáig.
elindultál, hogy megérkezz oda,
ahonnan épp elindulsz.